

Istentisztelet – Húsvét utáni 6. vasárnap (EXAUDI)

Budapest-Fasor, 2021. május 16. 11:00; MGyTK

<https://youtu.be/tZLBja8sdBI>

A vasárnap igéje: Jézus Krisztus mondja: Ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindenedet. (Jn 12,32)

Lekció/olvasmány: 1Pt 4,7-11 – Isten kegyelmének jó sáfárai

Testvéreim! Mindennek a vége pedig már közel van: legyetek tehát bölcssek és józanok, hogy imádkozhassatok. Mindenekelőtt legyetek kitartóak az egymás iránti szeretetben, mert a szeretet sok bűnt elfedez. Legyetek egymás iránt vendégszeretők zúgolódás nélkül. Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

Textus/a prédikáció alapigéje: Lk 24,46-49 – Jézus megjelenik a tanítványoknak

Így szólt [Jézus] hozzájuk [a tanítványokhoz, mikor a feltámadása után megjelent nekik]: Úgy van megírva, hogy a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk. És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.

Kedves Gyülekezet!

RAKÉTÁK ÉS LÉGICSAPÁSOK fénye által megvilágított éjszakai égbolt, robbanások fekete felhőjétől elszürkült nappali égbolt Izrael és a Gázai övezet felett. Tüntető, lángoló barikádok Jeruzsálem történelmi óvárosában, a zsidók és a muszlimok által is szent helynek tartott Templom-hegy környékén. Fotók és cikkek sokasága látható és olvasható erről a május 7-én kirobbant és egyre súlyosbodó legújabb izraeli-palesztin konfliktusról.

Hiába a nemzetközi közbenjárások, hiába Ferenc pápa felszólítása arra vonatkozóan, hogy elég az összecsapásokból, keressék a közös megoldást a szemben álló felek a szent város sok vallású és multikulturális identitásának tiszteletben tartására, és hogy kerekedjen felül a testvériség, mert az erőszak csakis erőszakot szül – egyenlőre szó sincs megbékélésről vagy legalább tárgyalásokról. Csak az áldozatok és a sebesültek számának, valamint a károk nagyságának az emelkedéséről.

Fontos hát, hogy Exaudi vasárnapján, az egyház és a gyülekezetek Istenhez kiáltásának vasárnapján együtt és erővel kérjük a békességért, az egymás iránti szeretetért és a zúgolódás nélküli vendégszeretetért fohászokodó imáink meghallgatását. Emellett fontos, hogy ezen a vasárnapon – mert Exaudi a krisztusi küldetés, a misszió vasárnapja is! –, meghalljuk mi is Isten hívó és mindannyiunkat az evangélium hirdetésére és a Krisztus-követés szolgálatába küldő hangját.

Amikor Jézus a feltámadása után és a mennybe-mentele előtt még rövid időre megjelent a tanítványainak, a „kell” igével nyomatékosította számukra ezt a feladatot, ezt a küldetést. Ahogyan szükség-szerű volt, ahogyan „kellett” Krisztus szenvedése és feltámadása, úgy van Krisztus drámai tette után isteni rendje, elrendelt „kell-je” a folytatásnak, a missziónak is. *Hirdetni kell* – nem a magunk hatalmával és tehetségével, hanem a tőle kapott mennyei erővel, azaz – *Jézus nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve*. Ha ez így történik, érvényes lesz Jézus ígérete: *Aki titeket hallgat, engem hallgat.* (10,16) Azaz, az olyan lesz, mintha a mi szavainkban magát Jézust hallaná beszélni.

Ezzel a megbízatással és ezzel a *Békesség néktek* köszöntéssel küldte vissza Jézus az akkori tanítványokat Jeruzsálembe, az evangélium szolgálatára.

Békesség néktek! – ebbe a köszöntésbe foglalta bele Jézus egész üzenetét. Lukács evangéliumán végigfut és a tanítványoknak mondott jézusi búcsúszavakban ér célhoz ennek a jézusi béke-üzenetnek, béke-evangéliumnak az irányvonala.

- Keresztelő János apja, Zakariás az evangélium nyitányában Szentlélekkel betelve így énekel: *Istenünk könyörülő irgalmáért meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a békesség útjára igazítsa.* (1,78–79)
- A karácsonyi angyalok így énekelnek: *Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az*

emberekhez jóakarattal. (2,14)

- Így bocsátja el Jézus a bűnükből és betegségeikből gyógyulókat, pl. a Jézus lábát megkenő bűnös nőt és a 12 éves betegségéből meggyógyított asszonyt: *Menj el békességgel!* (7,50; 8,48)
- Így küldi ki a hetvenkét tanítványt: *Ha egy házba beléptek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak!* (10,5)
- A békesség hangja szólal meg a jeruzsálemi bevonuláskor is: *Aldott a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!* (19,38)
- Jézus Jeruzsálemet sirató szavaiban is az oda-vesszett béke miatt szomorkodik: *Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemed elől. Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid ostromfalat emelnek körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak, földre tipornak téged és fiadat, akik falaid között laknak, és kő kövön nem marad benned, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.* (19,42–44)

Ha nem akarjuk is eszünkbe jut újra a mostani palesztin-izraeli konfliktus. És talán eszünkbe jutnak zsidók és muszlimok máig bevett köszöntései is. *Sálom. Sálom áléchem. – Áléchem sálom. Szalám. Szál-em alejkum. – Alajkumu szalám.* Béke veletek. – Majd erre a válasz köszönés: *Veletek a béke. Mondogatják, mondogatják – a békességre vezető utat láthatóan mégsem sikerül megtalálniuk. Mintha rejtve lenne mindannyiuk szeme elől ...Csak az ostrom van. Meg a kövek ...*

A békesség evangéliumát nekünk tanítványoknak, a béke megbízott hírnökeinek mindig hirdetni és élni kell. Szólnunk „kell”, bátran! az Isten és ember közti megbékélés szent „kell-jéről”, és az emberek közötti megbékélés fontosságáról! De nem csak szólni kell róla! Hiteltelen minden szavunk, ha közben békétlenségben élünk magunkkal és a környezetünkkel, ha a családi, a rokoni, a munkatársi, a gyüle-

kezeti, a szomszédi kapcsolataink égboltja dübörög a háborús rakétáink és a válaszcsepásaink zajától, ha a kezeink érdesek és a tagjaink véresek az eldobott vagy minket eltalált kövek miatt! Ne vagdalkozzunk az ítélet, a harag és a gyűlölet köveivel! S ha minket megdobnak is ilyen kövekkel – mi ne dobjunk, hanem inkább nyújtsunk vissza, szelíden, türelemmel, alázattal és ezüstitálcán: kő helyett almát vagy kenyeret – az Élet, a szeretet szavait, gesztusait, s hozzá békejobbunkat! (Péld 25,11)

Legalább olyan kényelmetlen és kockázatos megbízás ez, mint amikor az első tanítványoknak Jézus útmutatása alapján vissza „kellett” menniük Jeruzsálembe, Jézus vesztőhelyére, a velük szemben akkor igen ellenséges környezetbe, hogy először ott kezdjék el hirdetni és építeni Isten béke-országát.

A feltámadt Úr Jézus mutatta irányvonal ugyanis az – és ebben teljesedik be minden írás, prófécia és törvény –, hogy az Istennel való naponkénti megbékélésünk által nyerhetjük csak el azt a lelki egyensúlyt és harmóniát, melynek nyomán aztán ez tovább terjedhet a kapcsolatainkba, a közösségeinkbe, a népek és az egész föld életébe.

Adja meg nekünk a mi Urunk, hogy szent „kell” küldésének engedve az ő bátor tanúi, békessége, bölcsessége, bűnököt megbocsátó és elfedező szeretete és igazsága terjedésének hiteles eszközei lehessünk, mennyei ereje által erősen, hittel, egész életünkkel.

Spinetoli azt írja Lukács evangéliuma kommentárjában, hogy az apostolok, az egykori és a mai tanítványok hatalma nem fizikai erejükben vagy vitakozási készségükben van, hanem egyedül hitük és Jézustól nyert békességük erejében van, amely képes arra, hogy hajlítsa a lelkeket, változtassa a lelkiismeretet, megújítsa a szívet és a lelkiületet, új irányt adjon a történelemnek és megnyissa – a romlás és a pusztítás helyett – a teremtés, az élet szép új világát.

Imádkozzunk, 466-os énekünk Paul Gerhardt szerezte szavaival – az izraeli-palesztin konfliktusra, más országok és saját életünk kisebb-nagyobb háborús helyzeteire, megoldatlan feszültségeire egyaránt gondolva!

Szentlélek égi lángja, Békesség Lelke vagy, Ki nem örül, ha látja, Hogy forr viszály, harag. Ó, add, szent Szeretet, Bárhol háború dúlna, Békéljenek meg újra A harcoló felek!

Ébressz józan belátást, Hol indulat vakít, Pusztítás helyett áldás Hadd áradjon s a hit! Add hát kegyelmet, Világszerte a békét, S a jóság kötelékét A széthúzás helyett!

A sok keserűségnek Földünkön szabj határt, Örömmek és jólétnek Napját derítsd reánk! Gyötrött országokon Ragyogtass égi áldást, És újra adj virágzást Az üszkös romokon!

Irányíts, míg itt élünk, Szent szándékok szerint, Mígnem eljő a végünk, S halál órája int! Segíts kegyelmesen Békével halni tudni, S hozzád a mennybe jutni A hitben győztesen! Ámen.

(Paul Gerhardt 1607-1676, EÉ 466)